

Peter Heinrich Carstens

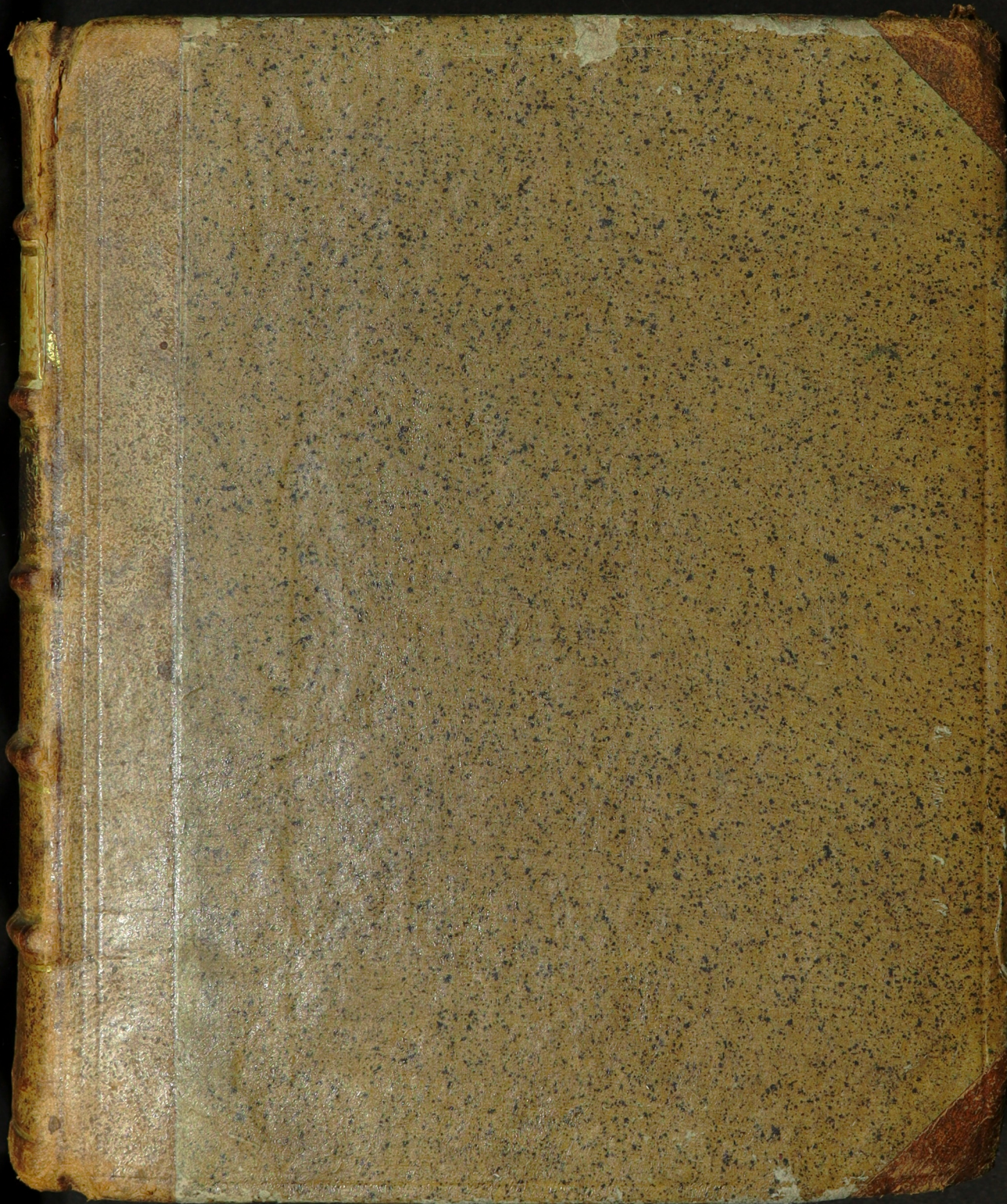
**Theses Inavgvrales Singvlaria. Qvaedam Compensationis Et Retentionis
Argvmenta Ex. Ivre. Lvbecensi. Et. Hambvrgensi. ...**

Kiliae: Typis. Gottfr. Bartschii, [1768]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1793719551>

Druck Freier Zugang

H. N. — 2 (94.)

1. Schlegendal de eo quod iuris est circa animum in retinenda possessione.
2. Xanes. de iure reali in personis.
3. Hommel de sollemnibus venditionum.
4. Andoria de prescriptione nonagenaria.
5. Hommel matrimonium sine proposito liberis procreandi legitimum.
6. Breuning de reatibus eorumque iure.
7. Breuning in emptor fundi locati obligari possit conductori ne cum expellat.
8. Schott de legitima conjugum successione.
9. Hommel concursus particularis concursus plane nullus nec universale iudicium est, unde iudex rei sitae, si non simul sit iudex domicilii, ubi caret, ne edictales sub poena praetuli emittat.
10. Biener historia iuris civilis de restitutionibus in integrum.
- 10^a. Breuning an emptor rei immobilis sub pacto de retrovendendo egeat confirmatione iudicis.
11. Breuning quis mortuo nullis heredibus relicta emphyteuta in emphyteusi succedat.
12. Breuning de rei vindicatione contra fictum possessorem.
13. Breuning an gerada legari possit.
14. Schorch an et quatenus debitor pignus luens creditori ratione expugnationis in pignus factorum obligatur sit.
15. Wippermann de vera inde fine et effectu cautionis ab appellante praestitae secundum ius Hamburgense.
16. Gadendam singulana quaedam compensationis, et retentionis argumenta ex iure libere et Hamburg.
17. Fricke de muneribus ob diem natalem servitoris dari solitis.
18. Rivinus de academia quae Lipsiae floret.
19. Richter de donatione bonorum receptationum ab uxore saconica aboque mariti consensu speciali facta valida.
20. Leyser de iurilitate aleae.
21. Schaeffer de successione in hypothecam ex pacto cum debitore inito.
22. Mencken de delictis culpa media commixtis.
23. Sager de banno contumaciae.
24. Hommel de iure patronatus sursum et ad principem devoluto.
25. Reuter de substitutione reciproca ejusque a iure accrescendi discrimine.
26. Heisler an et quatenus testamentum parentum inter liberos aliud testamentum antea rumpat et per posterius rumpatur.
27. Hopp. de joco.
28. Moerkert de mortuario ex iure Donabrugensi.
29. Moerkert de vicinia et conspectu praediorum ad constituendam servitutem passim requisitis subtilitatibus iuris Romani non annuendum.
30. Büttmann observationum iuris Germanici specimen I.

31. Schlegelendal. de remedio juris illi concessis ad indemnitate con-
sequendam qui per accessionem industrialem dominium rei suae amisit.
32. Schmuuck de alienatione rei haereditariae prohibita quatenus tacitum fidei-
commisum inducat.
33. Beſecte de origine modorum contrahendi apud Romanos.
34. Walch de laiciſ judiciorum veterum Germaniae ecclesiasticorum ſea-
binis.
35. Walch de revocatione confessionis capite damnati in die episcopi ſuppli-
cio destinato.
36. Walch de genuino fonte distinctionis inter ſectum animatum et in-
animatum in. C.C.C. art. 133.
37. Berckhoff. differentiae juris naturae et gentium in libertate na-
vigationis commerciorum causa institutae.
38. Schott de ſucceſſione ab intestato Saxonicis juris.
39. Mauſſen de contractus litteralis natura.

16
THESES. IN AVGVRALES

SINGVLARIA. QVAEDAM
COMPENSATIONIS
ET
RETENTIONIS

ARGVMENTA

EX. IVRE. LVBECENSI. ET. HAMBURGENSE
ILLVSTRIS. ICTORVM. ORDINIS. AVCTORITATE
SVB. MODERAMINE

IO. GVILIELMI. GADENDAM

I. V. ET. PH. D.

A. CONSIL. IVSTITIAE. IVRIS. ANTECESS.

COLLEG. IVRID. H. T. DECANI

PRO. LICENTIA

SVM MOS. IN. VTROQ. IVRE. HONORES

LEGITIME. CAPESSENDI

D. X. FEBR. clb lccc LXVIII.

PVBlice. DEFENDENDA. PROPONIT

AVCTOR

PETRVS. HENRICVS. CARSTENS. LVBECENS

PRAEFECTVRAE. BERGEDORFIENSIS. ACTVARIVS

KILIAE. TYPIS. GOTTFR. BARTSCHII

ACAD. TYPOGR.

Integram dissertationem conscripseram de materia, quam titulus indicat, eo proposito, vt publicae disquisitioni statim submitteretur, id quod tamen exequi non potui, quem ad modum constitueram. Comparando enim breue & angustum spatium, quo mihi propter publici muneris administrationem domo abesse licet, cum tempore, ad imponendos scripturae typos necessario; alterum plane repugnare perspexi. Discedendum igitur erat re quidem coepta, sed non perfecta, aut excerpta & auulsa quasi capita proponenda, quibus disputationis solemnis argumenta iam continentur. Hoc festinationi meae benigne indultum esse, palam profiteor; nihilo minus totam dissertationem, typis impressam, quam primum fieri poterit, exhibere promitto.

* * * * *

THESIS I.

Debiti certi cum dubio, liquidi cum illiquido, compensationem non admittit ius civile. L. ult. §. 1. C. de compensat. Delicta priuata compensationem admittere videri, ex L. 10. §. 2. D. eod. concludit MEIER in Colleg.

A 2

argenter.

argentor. P. I. pag. 921. n. XVII. Non videntur tantum, sed reuera patiuntur compensationem, si delicta sunt paria, pari actu, pari dolo, patrata.

II.

Statutum lubecense a iure communi non deflectit, quod ad compensationem generatim attinet. Delicta priuata hodie vix supersunt, post latas in Germania leges criminales. Iniurias solas eo referri posse, putamus, ob quas ad satisfactionem priuatam ciuiler agitur. Iure lubecensi verbera & plagae sanguinolentae vtrimque illatae compensari possunt inter confessos: alioquin, altero negante, caussa euadit dubia, quae rationem habet illiquidi. Eiusmodi compensatio autem non excludit poenam publicam, quod a iure ciuili diuersum est. Stat. lubec. P. III. Tit. III. Art. IX.

III.

Statutum hamburgense compensationi tribuit vim solutionis & liberationis eodem modo, quo leges ciuiles, scilicet, si a reo conuento opponitur exceptio mutui debiti, veri atque liquidi, siue confessione actoris, siue
ipsius

iplius chirographo, siue aliis instrumentis, modo maiorem & ampliorem indaginem non exposcant, inque eo cum L. 10. §. 1. de compensat. conspirat Tit. XXIII. P. 1. Stat.

IV.

Ea quidem in iudicio singulari ita obtinent. Attamen facta bonorum cessione, motoque concursu creditorum generali, aliter proceditur. Tum enim compensatio debiti liquidi cum illiquido locum habet, siquidem adnotata a creditore singulari in tabulis expensi recte legitimeque obiciuntur debito, vi chirographi, quod ipse cedenti dederat, certo & indubitato, ad effectum compensationis. Quodsi debitum illiquidum iustificatione egeat, compensatio tam diu suspenditur, donec, iustificatione peracta, vim liberationis nanciscatur. Der Stadt Hamburg neue Falliten-Ordnung de Ao. 1753. Art. 34. n. 4.

V.

Non est sola contributio debiti clari & demonstrati cum eo, quod tantum modo probabile videtur, aut quanti certi cum summa dubia atque nondum satis definita, in quo ius statutarium a lege ciuili discessionem facit: turbatur praeter ea & scinditur quasi ordo creditorum, legibus praescriptus,

scriptus, secundum quem illis e bonis cedentis satisfieri debebat. Namque chirographa, *Obligationes*, more Hamburgensium vulgo muniri solent hypotheca bonorum generali, adeoque *Obligations-Schuld* hoc casu denotat debitum hypotheca munitum. De his autem agi praecipue in cit. art. 34., totus sermonis contextus luculente demonstrat, idque eo magis per Art. 49. n. 1., neque minus per Artic. 17. Tit. V. P. II. Stat. omni dubio eximitur.

VI.

Quam discrepet haec constitutio a legibus civilibus, nemo non ignorat. conf. LEYSER. ad P. Spec. CLXXIII. med. V. Vt in eius rationem in praesenti inquiramus, thesium termini angusti prohibent: attamen e prooemio laudatae constitutionis patet.

VII.

Porro in iure statutorio, cuius antea mentionem feci, singularia quaedam circa retentionem continentur. Discrimen pignoris in manus creditoris traditi, aut non traditi, adeo notum est, ut illud iam recoquere nolim, praesertim, cum Perillustis quondam IOACH. DE FRICCIUS hac de re singulari dissertatione more suo, scilicet solide & erudite, egerit. Fundamentum differentiae est in P. III. Tit. IV. Art. V. Stat. lubec. & in Stat. hamburg. P. II. Tit. III. Art. 2., ubi ea cum dispositione iuris communis comparaueris.

VIII.

VIII.

Neque magis hic erit locus controuersiae, diu multumque agitatae: an iure germanico per traditionem simul transferatur dominium pignoris? Quidquid statuas, perinde est, cum articuli e iure statuario adducti ab hac quaestione non dependeant.

XI.

Facta cessione bonorum generali, vulgo separantur a concursu creditorum, qui res suas, a cedente forte possessas, iure dominii vindicant. Ad eiusmodi res praecipue referuntur commodatae & depositae, de quibus Tituli II. & III. P. II. stat. hamburg. disponunt, eademque Art. 23. der neuen Falliten-Ordn. iterum repetuntur, & expresse confirmantur. Pari ratione aestimantur merces, ad distrahendum, aut ad transmittendum ulterius, datae & concreditaе. Art. 26. cit. ordinat. Quin illis, ubi dolose interuertuntur, singulare priuilegium concessum est. ibid. n. 2.)

X.

Verum ea omnia non impediunt, quo minus eae res, si non omnes plane, saltem pleraeque, moto creditorum concursu, a curatoribus massae retineantur, & dominus rei suae concursui quodammodo immisceatur.

XI.

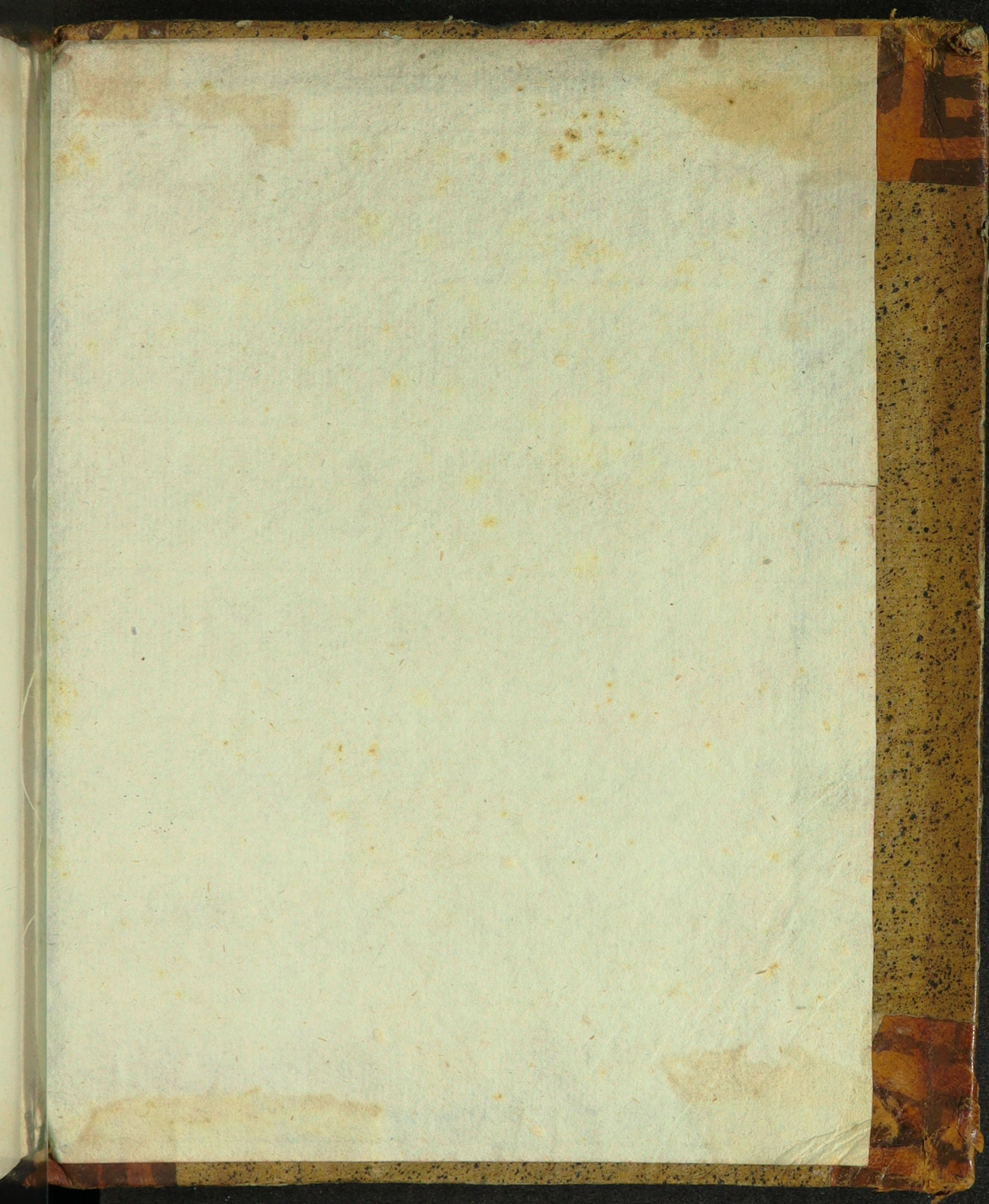
Locum habet retentio, si cedens fuit creditor eius, cuius bona in ipsius possessione reperta sunt.

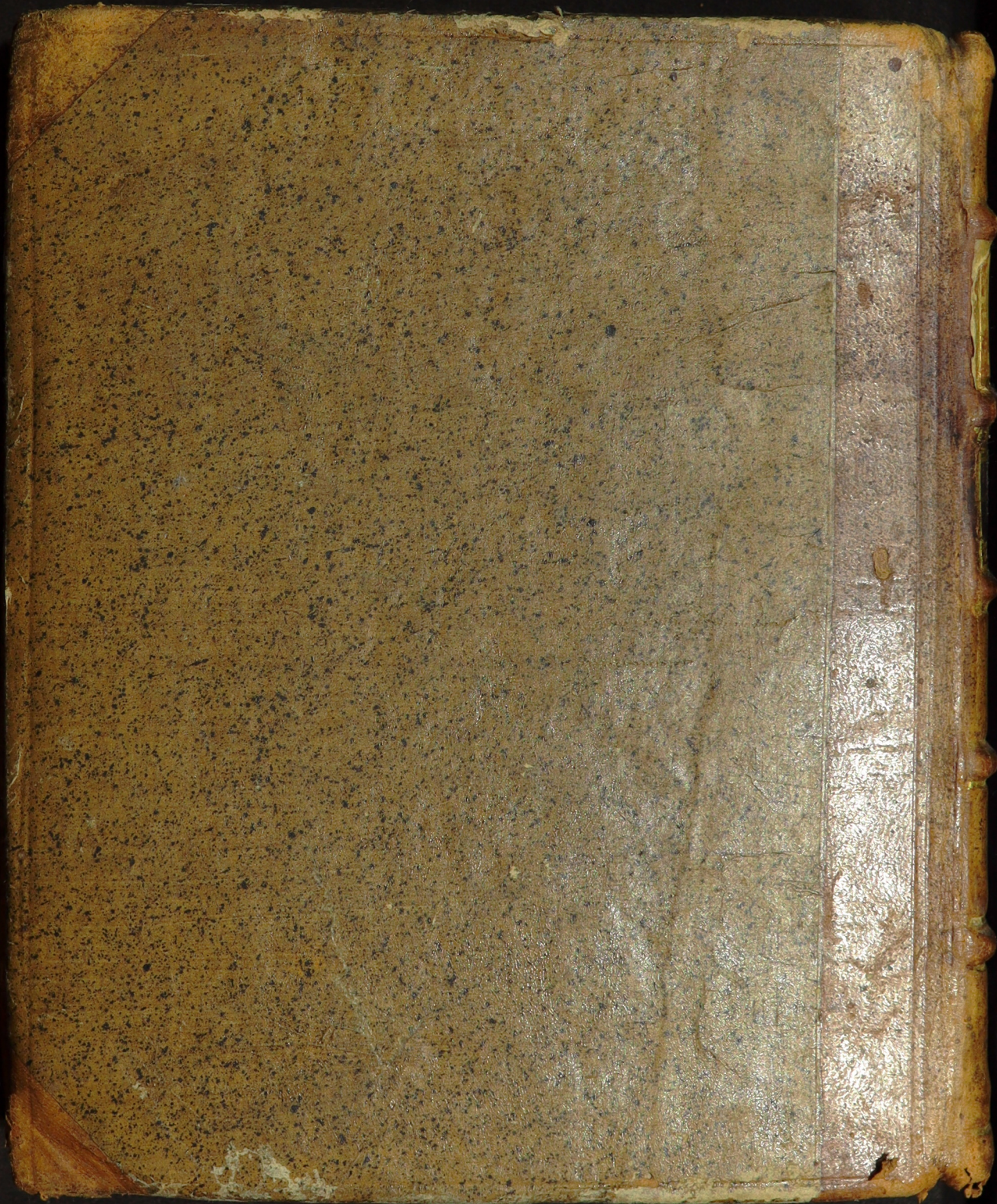
sunt. Id enim indicant verba: Alles, was sich von fremden Guthe in eines debtoris Gewahrsam befindet. Art. 34. n. 1). & 2) saepius cit. ordinat. Non minus creditores singulares cedentis eodem iure fruuntur contra massam generalem, modo iusto titulo, bonaque fide, quorundam cedentis bonorum possessionem nacti sint. ibid. n. 3.)

XII.

Haec quidem de mercibus, sine translato dominio datis & concreditis, adeo plana atque expedita sunt, vt ulteriori ratione, qua firmentur, opus non habeant. Quodsi eadem vel de commodato concederemus, dubium tamen videri poterat, an de deposito statui debeant propter L. II. C. depos., quippe qua omnis retentio depositi luculente & expresse prohibetur; accedit, quod ne eius quidem possessio, saltem ciuilis, in depositarium cadat. At vero verba Art. 34. ordinat. cit. generalia, es sey, aus welcher Ursache es wolle, & curatoribus massae, & creditori singulari, modo iusto titulo possessionem nactus sit, ius tribuunt depositum retinendi, donec vtrique satisfactum fuerit. Maxime illud singulare esse, manifesto adparet.

io, siue aliis instrumentis, modo
plioem indaginem non expo-
cum L. io. §. i. de compensat.
XIII. P. I. Stat.

IV.

n iudicio singulari ita obtinent.
onorum cessione, motoque con-
m generali, aliter proceditur.
pensatio debiti liquidi cum illi-
bet, siquidem adnotata a credito-
bulis expensi recte legitimeque
to, vi chirographi, quod ipse
certo & indubitato, ad effectum

Quodsi debitum illiquidum
at, compensatio tam diu suspen-
tificatione peracta, vim libera-
r. Der Stadt Hamburg neue
g de Ao. 1753. Art. 34. n. 4.

V.

ontributio debiti clari & demon-
quod tantum modo probabile vi-
i certi cum summa dubia atque
nita, in quo ius statutarium a le-
nem facit: turbatur praeter ea
i ordo creditorum, legibus prae-
scriptus,